

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, zdravím vás o třetí neděli velikonoční apoštolským pozdravem: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista. Amen

Milí přátelé, další týden „v nouzovém stavu“ je za námi. - Jak se vám daří, jak se máte? Jste v pořádku? A dobré myslí? Nebo jste smutní, unavení, „přešlí“, z vlekoucího se stavu nouze a všech opatření s tím souvisejících? - Pokud byste si chtěli popovídat, můžete mi zavolat nebo se zastavit na faře, případně si domluvit návštěvu (osobní pastorační péče je povolena). Chci vás povzbudit, že už je „vidět světlo na konci tunelu“, že zahájení bohoslužeb je v dohlednu. U nás sice ne už 3.5., kdy je povoleno sejít 15 lidí, to bychom těžko určovali, koho se to bude týkat. Ale v neděli 17. května už bychom se mohli sejít na bohoslužbách v kostele. K tomu Vám ještě pošlu podrobnější informaci po schůzi staršovstva. Pro dnešní neděli Vám opět nabízím přípravu k domácí pobožnosti.

Modlitba: Vyznáváme, Pane, že k Tobě přicházíme vyprahlí a toužící po občerstvení, jako poutníci ke studánce. Buď pramenem, který skýtá možnost oživení. Buď vodou, která očišťuje a dává sílu k životu. Buď jasem, který kapky proměňuje v duhu, jež je symbolem Tvého zaslíbení. Daruj nám rosu shůry k obnově lásky, víry i naděje, trpělivosti, moudrosti, radosti, zbožnosti, odpovědnosti i vděčnosti. Chválíme Tě, Bože Otče, Synu i Duchu svatý, že toto vše od Tebe smíme přijímat a ještě mnohem víc. Amen

Písnička: z Evangelického zpěvníku-Dodatku 673 „Dej odvahu včas slyšet“

Evangelium podle Jana, 21/1-14

Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského. 2 Stalo se to takto: Byli spolu Šimon Petr, Tomáš, jinak Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a ještě dva z jeho učedníků. 3 Šimon Petr jim řekl: "Jdu lovit ryby." Odpověděli mu: "I my půjdeme s tebou." Šli a vstoupili na loď. Té noci však nic neulovili. 4 Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. 5 Ježíš jim řekl: "Děti, nemáte něco k jídlu?" Odpověděli: "Nemáme." 6 Řekl jim: "Hod'te síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete." Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb. 7 Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: "To je Pán!" Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si plášť - byl totiž svlečen - a brodil se k němu vodou. 8 Ostatní učedníci přijeli na lodi - nebyli daleko od břehu, jen asi dvě stě loket - a táhli za sebou síť s rybami. 9 Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb. 10 Ježíš jim řekl: "Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili!" 11 Šimon Petr šel a vytáhl na břeh síť plnou velkých ryb, bylo jich sto padesát tři; a ač jich bylo tolik, síť se neprotrhla. 12 Ježíš jim řekl: "Pojďte jíst!" A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: "Kdo jsi?" Věděli, že je to Pán. 13 Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu. 14 To se již potřetí zjevil učedníkům po svém vzkříšení.

Kázání:

Přečetli jste si z evangelia Janova další příběh o setkání učedníků se vzkříšeným Ježíšem. Velikonoční příběhy jsou plné emocí. Strachu a zklamání, překvapení a radosti... Taký smutek tam najdete, i beznaděj, ale také úžas a naději a upokojení. To všechno učedníci prožívali. Písmo nám je nelíčí jako svaté hrdiny, ale jako obyčejné lidi, kteří bojují se strachem, s pochybnostmi, radují se z víry, znovu tápou v nejistotě a je jim potřeba nového Kristova oslovení a jeho péče. V tom jsou nám podobní, v tom jsme s nimi „na jedné lodi“.

Petr, Tomáš, Natanael a další už vědí, že velikonoční příběh není jen smutné drama, že do něj patří i radost a úžas nad vzkříšením, že díky Bohu je nějaké „potom“. Už se s živým Kristem potkali. A přesto je to táhne ke starému způsobu života, zpátky, k Tiberiatskému jezeru. Jakoby hledali nějakou jistotu, něco, co uměli „držet v ruce“, něco, co dřív fungovalo, co ovládali... V jejich případě - rybaření. Petr řekne: „jdu na ryby“ a ostatní řeknou: „jdeme s

tebou“. Ale necítíme z toho rozhodnutí radost, těšení se na odpočinek, na „relax u vody“. Spíš z toho jejich rozhovoru číší smutek, bezradnost. Jediné potěšující tu je, že šli na tu loď spolu, že si každý nezalezl na svou pramičku a nepachtil se sám. Je noc, snaží se lovit ryby, ale to, co fungovalo dřív, nefunguje. Nedaří se jim nic ulovit. Co budou jíst? Z čeho budou žít, jaké je čeká budoucnost? Tady už jde mluvit skoro o beznaději. O bezvýchlednosti. Zklamání jim nebystří smysly, nečekají, že by mohlo přijít něco dobrého.

Začíná svítat a ze břehu jezera na ně někdo volá: „Chlapci, nemáte něco k jídlu?“- Oni ještě netuší, že je to Ježíš, který se soucitem uslyší jejich zklamané „Nemáme“. - A tu se začíná dít něco, co počne jejich situaci měnit. Protože jim do té jejich situace bezradnosti, zklamání, bezvýchlednosti a nejistoty začne Ježíš mluvit. - Nemluví s nimi povýšeně, neudílí rozkazy, ale radí, jak si mají, v té pro ně smutné a stresující situaci, počínat. Jako když táta učí své kluky rybařit, a povzbuzuje je, aby to nevzdávali, když se zrovna nezadaří. A přesto, nebo právě proto, jednomu z nich dojde: „To je Pán!“ - Kdo jiný by k nim mluvil tak laskavě, soucitně, starostlivě, a přece naprosto prakticky, nesentimentálně, komu na nich tak záleží, že se stará aby měli být z čeho žít?!

Nemusí být mnoho slov, ale když jsou pronesena ve správnou chvíli, na správném místě, s ohledem na situaci, s účastí a zájmem, je možné v nich rozpoznat slovo Božího milosrdenství. A je pak také možné, ve světle svítání, nevidět budoucí den tak temně.

Četla jsem článek, v němž psychologové doporučují pro situace, kdy na nás doléhá stres, neklid, nejistota, najít si v právě uplynulém dni tři věci, které nás potěšily. Může to pomoci nevidět svou situaci tak „černě“. - Kdybychom se ohlédli s učedníky na tu jejich právě uplynulou nelehkou noc, které tři potěšující věci bychom tam s nimi mohli uvidět?

1. Někdo (zatím nepoznaný) stojí na břehu a radí jim, jak ulovit ryby. 2. Poznání, že je to Pán; že nejsou sami ani v takové situaci. 3. Na břehu je oheň, chléb a ryba a jsou zváni k jídlu. - Tři věci, které dají docela jinak vyznít dni, jež měl takový pochmurný začátek. Říká se tomu „pozitivní přerámování“. A můžeme si to pro sebe přeložit třeba takto: Přijmout život i s tím těžkým, co přináší a umět se na něj podívat ve světle Boží přítomnosti a jeho obdarování.

S Ježíšovým slovem, s jeho blízkostí a pomocí se bezradným učedníkům otevírá budoucnost. Je tady nadějně „potom“. Není jen ztracené „předtím“. Je tu Ježíš a také ostatní, je tu společenství, oheň, ryba a chléb. A sdílení. Nic luxusního a nevidaného, zato ale život naprosto naplňujícího.

Bratři a sestry, Kristova láskyplná blízkost má moc „pozitivně přerámovat“ i naše těžké dny a noci, i celé naše životní příběhy. Tak kéž i v tomhle jsme na tom stejně jako učedníci: v důvěře, že je to Pán, kdo je tu s námi a komu na nás záleží.

Modlitba: Kriste, náš Pane, děkujeme, že v nás probouzíš důvěru ve své Slovo, a tak nás vyvádíš ze sevření strachem k spočinutí v Boží lásce, která je milosrdenstvím. Amen

Písnička: 355 z Evangelického zpěvníku „Kristus má v rukou celý svět“

Přímluvy: Milý Bože, v důvěře, že nás slyšíš, překládáme Ti své přímluvy a prosby: za Tvou blízkost i pro dny nového týdne - pro nás, pro naše blízké, pro celý tento svět, zmítaný nejistotou a obavami; za církve a křesťany, kdekoli se nacházejí, aby byli věrohodným svědectvím o Tvé lásce a blízkosti; za nemocné a trpící, za osamělé a izolované, za ty, kdo ani doma se necítí bezpečně a pokojně; za všechny, kterým se stýská po blízkých, za ty, kterým někdo blízký zemřel; prosíme za posilu v zármutku, zklamáních a těžkostech. O moudrost pro ty, kdo vládou, prosíme a o pokoj na zemi, mezi lidmi i národy. Vše, co nám leží na srdci, vkládáme do tiché modlitby... A spojujeme se v modlitbě, kterou nás Ježíš naučil: Otče náš ... Amen

Přijměte povzbuzení na cestu do nového týdne :

Všechnu svou starost vložte na Něj, neboť mu na vás záleží. 8 Buďte střízliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako 'lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil. 9 Vzepřete se mu,

zakotvení ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí týmž utrpením jako vy. 10 A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. 11 Jemu náleží panství na věky věků. Amen (1. list Petřův, 5. kapitola, verše 8.-11)

Zvěstuji vám Boží požehnání:

Vidoucí Bože, požehnej nám, aby Tě naše oči poznaly.

Slyšící Bože, požehnej nám, aby naše uši slyšely Tvůj hlas.

Provázející Bože, požehnej nám, abychom zůstali na Tvých cestách.

Milující Bože, požehnej nám, aby mnozí lidé cítili tvoji lásku.

Blízký Bože, požehnej nám a daruj nám pokoj a radost.

Požehnej vám dobrý Bůh: Otec, Syn a Duch svatý.

Amen.

Písnička z Evangelického zpěvníku 544 „Pomoc naše budiž z Tebe“

Ohlášení:

1. Schůze staršovstva se uskuteční ve čtvrtek 7. května od 18.00

2. Pokyny synodní rady k mimořádné situaci – viz příloha mailu; tyto pokyny budou aktualizovány synodní radou podle vládních nařízení; zatím se „uvolňování“ týká pouze bohoslužeb a ne ostatních sborových setkání.

3. Děkujeme vám všem, kdo pamatujete i v tomto čase na nedělní sbírky. Prosíme ty z vás, kdo peníze posíláte převodem na účet, abyste je označovali poznámkou „sborové sbírky“, případně „salár“, aby je sestra pokladní mohla správně zaúčtovat.

4. Nové informace z církve můžete sledovat na <https://www.e-cirkev.cz/>